

KURJER LITIEWSKI

w WILNIE dnia 12. Lutego, V. S. ROKU 1810.

S. PETERSBURG V. S. d. 2 lutego.

Dnia 29 stycznia odbyło się posiedzenie ogólnego zebrania Rady Monarszey, na którym znajdować się raczył sam Imperator. Tegoż dnia tedy przechodziła 5ta dywizya, złożona z pułków muskietyerskich Siewskiego, Kułuskiego, Permskiego, Mohilewskiego; 23go i 24go Strzeleckich. Te mężne woyska w czasie ostatniej wojny ze Szwecyą ciągle szły pod G. Kamińskim w zapasy z nieprzyjacielem: ostatnie ich bitwy pod Umeo i w Westerbotnii uwieczniły ich sławę. Pułki Siewski i 5ci strzelecki za szczególne popisanie się otrzymały marsz grenadyerski. J. J. Mość z największym ukontentowaniem znalazł na popisach wszystkie te pułki w największym porządku: dla dania im należytej wygody i spoczynku tak sprawiedliwie zasłużonego, raczył uwolnić te pułki na kwatery do Kurlandyi i Estlandyi. Szefowie tych pułków zaproszeni byli na obiad do stołu J. J. Mości. Minister wojenny General od Infanteryi Barklay de Tolli obiaśniał znaczenie najwyższego rozkazu i następują odezwą.

„Rycerze! Wasze znamienite zwycięstwa, pod Umeo, Zefar, Ratan i Piteo znaiome są nayukochańszey oyczyźnie i obcym narodom. Wytrzymaliście nacyięjsze trudy mężnie i gorliwie; wycierpieliście niedostatki bez żadnego szemrania. Nieprzyjaciół przedsięwziół przewyższającą potęgą sił morskich i lądowych przyciemnić blask waszey chwały: z 9 tysiącami stanął za wami, a 8 tysięcy z przodu przeciwko wam postępowało; liczna flotta napadała na brzegi od was bronione: lecz wy, mężni rycerze, w liczbie 6 tysięcy bez pomocy od naszey morskiej siły, bez prowiantów i zapasów wojennych, okazaliście cud nowy sztuki wojennej i waleczności: trzy pory walczyliście bez przerwy, a każdy dzień zwiastował niezwyčajne tryumfy. Nakoniec zupełne zwycięstwo zniszczyło obszerne zamiary nieprzyjaciela, a naychwalniejszy pokoy był skutkiem korzysci waszych. Naymiłościwszy Imperator z największym ukontentowaniem oglądał waleczne pułki wasze. Niech Monarsze szczeroty ogłoszone w naywyższym rozkazie, osłodzą uczucia wasze, zachęcą do nowych zwycięstw i podniosą ducha bohatyrskiego. Chlubna, nadgroda zasłużona! Chępcie się z niey i zwyciężkiego oręża waszego — „To pokazanie iak wielka żyćliwość Monarsza dla prawdziwey zasługi. Mężni zycerze Rossyi! któryż z was nie będzie przenikniony temi wyrazami o czynnościach współobywatelów waszych?

Adiutant Generala od Infanteryi Rzymskiego Korsakowa Hurko porucznik w Tauryjskim

grenadyerskim pulku mianowany adiutantem przy ministrze wojennym — J. J. Mość obiawia swoje naywyższe ukontentowanie dystyngwującym się mężstwem i sztuką w bitwach z Turkami pod Rasewat, Kalipetro i Kapakli d. 4 i 23 września; kapitanowi Chomentowskiemu 2mu, porucznikowi Miłoradowiczowi, podporucznikowi Essenowi, Adiutantowi Generala od kawaleryi Płatowa Xciu Bagraćyonowi rotmistrzowi w pulku leyb huzarów, i Sotnikowi kozackiego pulku Barabańszczykowa 2go Lobowi — J. J. Mość oświadczyć kazał swoje ukontentowanie nadwornemu Sowietnikowi Warwacemu za ofiarę więcey 50 tysięcy rubli na wystawienie dzwonicy przy katedrze Astrachańskiej — W leybgwardyi Preobrażeńskiey kapitan Swieczyn mianowany Pułkownikiem.

PARYŻ d. 26 stycznia. Uroczyscie zamknęły się d. 22 posiedzenia zgromadzenia prawodawczego za rok przeszły. Radzca stanu Segur wprowadzony do sali przypomniał w mowie swoiey rzecz Imperatora, iego wielkie prace i świetne zwycięstwa w upłynionym roku; wspomniał o założeniu Uniwersytetu i Akademii, o kwitnących Liceach, o poświęceniu się Prezydenta prawodawców Fontannes dla dobra edukacyi publiczney, o przyjętym rachunku przychodów i wydatków na rok 1810 zadziwiającym przyjaćciół i nieprzyjaćciół. Daley mówił o chwale oręża fr, o ozdobie sklepień sali zgromadzenia prawodawczego chorągwiemi hiszpańskimi. Potym wprowadzonó przy odgłosie muzyki 80 starych żołnierzy którzy wniesli tyleż chorągwi za Pireneami zdobytych. Młody officer Segur oddając Prawodawcom te chorągwie miał stosowną mowę; w niey wyraził że Imperator chciał okazać całą chwałę narodową przed deputowanemi wszystkich departamentów Francyi, przed tą naypierwszą magistraturą państwa. Tu powstały okrzyki niech żyć Imperator. Poczym P. Fontannes tak mówił.

Woiownicy i Prawodawcy! Okazałość wojskowa w tych spokojnych murach, żołnierze niosący trofea swoiey chwały deputowanym z miast i włości w których rodzili się, pomieszczeni rycerze z urzędnikami, oręż wspierający prawa, posąg zwycięzcy i prawodawcy wystawiający iego ożywione rysy twarzy, wiele chorągwi koło niego zawieszonych, cały ten widok bohatyrski i rozrzewniający przeniknął wasze serca mimowolnym uczuciem: cóż mówca przydać potrafi do powszechnego wzruszenia? iak wyrazić tę wielkość tak poważnego obrzędu? Był czas kiedy mocarze świata przywłaszczali sobie honór tryumfów zakupionych trudami

a niekiedy życiem poddanych; dziś W. Napoleon przypuszcza swój lud do udziału swojej chwały; lubo można powiedzieć że sam jeden prowadzi za sobą fortunę: pewny swojej osobistej wielkości nie lęka się udzielić jej drugim: honory narodowi pozwolone powiększają zaszczyty tronu. Dwakroć już kazał złożyć w zgromadzeniu prawodawczym pomniki zwycięstw swoich: list jego przewyższa podobno dar chwalebny: wielcy ludzie równie się wydać w słowach jak i czynach: list ten z Hiszpanii pisany w 15 dni po zgaśnięciu posiedzenia naszego ofiarujący nam chorągwie wydarte rozgromionemu wojsku Hiszpanów, łączy niekiedy wielkość Monarchy z wielkością ludu. Wyjeżdżając powiedział że brata do Madrytu zaprowadzi, i uskutechni; nigdy napróżno takich obietnic nie czyni: lecz pierwsza myśl na polu bitwy o nas była. Jest to Alexander wyjeżdżający z Macedonii na podbicie Azji, który po pierwszym zwycięstwie przysyła łupy zwyciężonych narodów do kościołów bogów ojczyzny swojej. Ten hołd deputowanym i kolegom wyborowym wszystkich zdumiewa: te chorągwie są zdobyte na obląkanym narodzie; niektóre jeszcze noszą znaki szaleństwa ludu. Niepróżno więc umieszczone w tej praw świętyni: ten obraz przypominać będzie nieszczęścia, kiedy święte praw wędzidło niepowściąga szaleństwa ludu rozhukanego. Niestety! doświadczaliśmy tegoż wzburzenia! niechaj nasz przykład oświeci lud nieszczęśliwy! dawny duch ocucił ten naród pod obcym wpływem; ten jest rzetelnym niebezpieczeństwem; bo Napoleon uśmierzy dla tego tylko aby go ocalił. Przeciwno anarchii bronić się powinien, a któż ją obali jeżeli nie nasz wybawiciel? Zaden fr: nieprzyjaciel zwalczony nie przyniósł tyle iemu honoru, ile ziednała zaszczytu pokonana anarchia fr: nastaną dni szczęśliwsze dla Hiszpanii: jej Monarcha dokona dzieła oręża mocą dobrodziejstwa i powagą mądrości. Wyspiarze nie mogący ostać się na lądzie, uciekną przed nami z półwyspu szukając zbawienia na okrętach: tak, nie będzie Pireneow!—

„Lecz jak szlachetne wrażenia na widok chwalebnych i przestrzegających trofeów? Wojeownik wybrany do ich złożenia więcej blasku im dodaie, do ich zdobycia przyłożyła się jego prawica: co mówię! ledwo ich śmiercią nieprzyplacił, długo lękano się o życie jego: pełen powabów młodości, a już jak weteran, okryty chlubnymi ranami: znalazł w dziadku i oycu wzory męstwa i grzeczności właściwych Francuzom, i tyle jest szczęśliwy że połączył najpiękniejsze charaktery oficera fr: mogące iasnieć tak w wojsku jak na dworze: kształcił swój umysł w zabawach i zgiełku obozowym; słodki w towarzystwie a straszny w boju. Jak te chorągwie, krwią jego skropione, piękne w oczach żony matki i oycy jego, oni ronią łzy radośnie: całe to zgromadzenie zda się mieć oczy na niego zwrócone! Pewny jestem, że w tej chwili, ten młodzieniec czuje iż chwałę, jakiej używa, pomimo tylu niebezpieczeństw i cierpień niedrogo była nabytą, i że żadna ofiara dla Monarchy, za tak piękną scenę, nie jest dla niego niepodobną. Tak jest: odwołuję się w tym do honoru francuzkiego: takie jest czucie jego. Honor francuzki! ileż cudów z

tym jedynym słowem dokazać można? on jeden kierowany przez wielkiego człowieka może zmienić postać świata całego—Często nazywano Królów znakomitemi niewdzięcznikami: prędko zapominali poświęcenie się poddanych, przy tronie pożyteczniej było podchlebiać aniżeli służyć. O jak mało na ten wyrzut zasługuje Monarcha, do którego przywiązaliśmy się! z wysokości tronu rzuca sprawiedliwe spótyrzenia na talenta niższe od niego: bo tak daleko jest wyższym nad wszystkie, że sądzić musi o wszystkich bezstronnie. Dobrodziejstwa jego wyprzedzają co chwilę wszelkich sług jego, mianowicie współtowarzyszów oręża. Wielkim malarzom porучzył odmalowanie wielkich czynów; publiczne rynki nazwane od imienia wojowników na polu bitwy poległych i ich posągami przyozdobione: bramy tryumfalne powstają ku chwale wojsk fr; i przyległa świątynia zachowa mężnych pamiątkę rytą na tablicach złotych: tam Bohater chce uczynić żołnierzy uczestnikami swojej nieśmiertelności. Przyozdabia życia wojowników majątkiem i tytułami: więcej jeszcze czyni, bo śmierć ich zaszczyca, jego monarsza przyjaźń nie zapomina na głazy marmurowe, groby ich pokrywające. Tak wspaniałomyślny, czyż nie powinien spodziewać się nadzwyczajnych poświęceń? Ale też ile to wielkich rzeczy, w tak krótkim panowaniu! Niechaj podchlebstwo na zawsze przepadnie: nie zaczę go używać w ostatniej mowie, którą mam z tej mównicy, a z której już zeydę na zawsze: pomnę na powinności tego szanownego zgromadzenia, którego raz ostatni jestem tłumaczem: ono nie powinno zanosić do tronu, tylko głos publicznej opinii. Wynurzę otwarcie uwielbienie w tej wojennej uroczystości, w której cała chwała jego iasnieje. Sam wybor Francji i Europy zgromadzony: do jego odwołuję się świadectwa: co tylko powiem o tym Monarsze, będzie cudowne ale razem i rzetelne.

„Przenieśmy się myślą do przyszłości: obaczmy tego bohatera, jak kiedyś potomność, mimo pomroki czasu widzieć powinna. Nawczas, wielkość jego wydawać się będzie, tak mówiąc, baieczną: lecz tyle jest monumentów zaświadcujących cuda życia jego, że powątpiewania nie będzie. Gdy najdalsi potomkowie zechcą wiedzieć, kto od upadku państwa rzymskiego wiedno ciało Włochy połączył? nauczy historia, że Napoleon. Gdy pytać się będą kto rozproszył ordy Arabów i Muzułmanów pod Piramidami i nad Jordanem; pokaże historia że Napoleon. Lecz większe dziwy ich czekają: dowiedzą się że człowiek, niekiedy przeznaczony od Opatrzności, ruszył z głębi Egiptu w ten czas, kiedy cała Francja wołała go na ratunek, iż przybył na przywrócenie praw, religii i porządku; a tym człowiekiem był jeszcze Napoleon. Uyrzą w wiek dzieiów że w lociu latach zmieniła się postać Zostu krajów; że nowe trony powstały a dawne upadły; że Wiedeń dwakroć podbity, że następcy Fryderyka W. utracili połowę swojej dziedziny. Dalekie pokolenia sądzić będą że tyle odmian i zwycięstw było dziełem kilku wojowników, lecz historia oparta na jednomyślnym świadectwie współczesnych z błędem wyprowadzi. Ona po-

każe, iak tenże Napoleon od Austryi obrócił się na Prusy, iak szypkim polotem do ostatnich granic Polskiej zwycięstwo poniosł, iak nagle z głębi Sarmacyi przeniosł się za Pirenei i przy tych kraiach, gdzie starożytność kładła światu granice, tryumfował. A przecież nie będą to wszystkie cuda przebrane: trzeba będzie wystawić dobrodzieystwa nieśmiertelnego kodeksu, i wszystkie kunszta zgromadzające do Paryża okazałości dawnego Rzymu. To miasto w którym tak wielki człowiek mieszkał, musi stać się wiecznem miastem. Pytam się teraz, azali kto, ze słuchaczow moich, może zaprzeczyć naymnieyszemu rysowi wystawionego obrazu? Szczęśliwi Monarchowie, których z tak czystą prawdą chwalić można! szczęśliwy też i mówca który te tylko daie Królom pochwały, iakie zgadzają się z ich czynami.

Po tej mowie zabrzmiała sala oklaskami niezwyčajnymi. Rozlegaly się okrzyki niech żyje Imperator. Wyszli Radzcy stanu, i Prawodawcy, odprowadziwszy wymównego Prezydenta do iego pokoioiw, rozeszli się i natym zakończyły się posiedzenia przeszloroczne. W sali Prawodawcow dany był obiad dla żołnierzy, którzy przynieśli chorągwie: spełniano rozmaite toasty; między ianemi ieden żołnierz powiedział, „Towarzysze! przynieslismy 80 chorągwi; poprzysięgniemy na geniusz Imperatora, że ieszcze więcej przyniesiemy po skończoney kampanii — Nie przestają tu mówić o officerze, który korzystając z powitania siebie przez Imperatora kapitanem, wtenczas kiedy niebył tylko porucznikiem, otrzymał tę rangę przez swoją przytomność i obrót pytania: imie iego dotąd niewiadome — Na ostatniej audyencyi kollegiow wybierczych, rzekł Napoleon między innemi te słowa, „Monarchia i ten tron są tak potrzebne dla exystencyi Francyi i iey dobra, iak słońce, które nas oświeca, bez tego wszystko byłoby w nieporządku zamieszaniu i anarchii. Do innych powiedział, „wszyscy Francuzi są dziećmi moiemi, Dla departamentu Sarthe przyrzekł bytność swoją. Do Hiszpanii wyiedzie, kiedy wszystko będzie przygotowane za Pireanami. (Z Hambr.)

LONDYN d. 17 stycznia. (Z Kor: Hamb Berlińskiej.) Listy z Cadix zawierają wiadomość potwierdzenia potrzebującą, że w tym porcie insurrekcyja wybuchnęła i spaliła wiele okrętow w stanowisku portowém będących. Listy donoszą że armia nasza Portugalska ciągnie ku granicom prowincyi Leonu przeciwko francuzom, że druga z pod Badaioz przechodzi na brzeg prawy Tagu i podług drugich ma wspólnie z armią G. Beresford na północy dokazywać. Junta hiszpańska wydała obszerny manifest wzywający hiszpanow do nowych ofiar dla powetowania klęsk pod Ocanna i Alba der Tormes doświadczonych. „Naywyższa Junta, są wyrazy tego manifestu, postanowiła, ażeby wyrok 4 kwietnia, nakazujący przenos srebra mniej potrzebnego z kościołow do mennicy Sewilskiej, był niezwłocznie wykonany; ażeby do otworzoney pożyczki przymuszoney każdy przyłożył się ofiarą połowy posiadanego przez siebie srebra i kleynotow; ażeby wszystkie stany zapłaciły nadzwyczajną kontrybucyą: ażeby wszystkie mieysca wakujące, w tym stanie zostały

jeżeli nie są konieczne; ażeby kontrybucya była włożona na karety i inne artykuły zbytku; ażeby nowego zaciągu było 100 t, ażeby, tyleż zrobiono włóczni i pułnawow dla rozdania ich w tych stronach, w których użytecznie mogli by być użyte: ażeby inżynierowie obczyrzel rozmaite szlaki w górach Sierra Morena; ażeby przy wszystkich korpusach zdadni officerowie byli pomieszczeni; ażeby 3 deputowani byli posłani do armii Mancha dla wynalezienia środków ku nadgroźdzeniu klęski pod Ocannass — Do Lizbony przybyło wiele regimentow letkiej jazdy; kawalerya ciężka udala się do armii, z nią pociągnęła wielka artylerya. Listy z Cordowa piszą że armia szrodkowa w naylepszym jest stanie. Mówią że woyska fr: uczyniły d. 24 listopada wycieczkę z Barcellony na oboz nasz pod Conceria, i udało się po niej iakiej klęsce go spalić — Pod Almieida między anglikami a francuzami przyysę miało do bitwy. G. Beresford chce wspierać Xcia del Parque; posiłki nasze wczas przyszły, bo w krotce trzeba będzie walczyć z ogromną potęgą francuzow, którzy idą ku uściu rzeki Duro.

Z Ameryką niepomyślnie idą interessa, wszakże że spodziewamy się iż nie będzie włożone embargo. Fregata amerykańska niosąca 500 t. piastrow do Amszterdamu na zapłacenie długu stanow ziednoczonych, zapędzona wiatrami przeciwnymi, do portow naszych trafiła. Posel nasz Jackson odwołany z Ameryki — Wszystko małą jest rzeczą byleby insurrekcyja w Indyach wschodnich stłumioną została, co zapewne przy usilności rządu nastąpi, byleby Francuzkie fregaty niepokazały się tam na brzegu iak powiadano. Indyanie w służbie angielskiej opanowawszy Seringapatnam główną kwaterę tam założyli, przyłączyli się oni do Nizam.

FRAKFORT d. 30 stycznia. Z Gtt West Berlin, Hamb, Zusch. Dnia 28, w Cassel rozpoczął się seym uroczystym sposobem. Woyska stały w parady. Hieronim Napoleon z Królową udał się do zgromadzenia z całą okazałością monarchiczną; tamże pojechała cała Rada stanu. Dwór cały, pierwsze władze i inne dystyngwowane osoby z miasta za biletami do sali weszły. Całe zgromadzenie miało naypiękniejszy i naypoważniejszy widok: wszyscy ubrani byli iak bywało za Henryka 4, w płaszczach iedwabnych z długimi piórami na kaptuszach. Król zagał obrady mową którą z tronu do stanow powiedział „Milo mi iest, rzekł, widzieć ich tu zgromadzonych, kiedy większa część ładu pokoju używa i kiedy Panuiący mogą bez przeszkody zatrudniać się szczęściem swoich poddanych. Ostatnia wojna w Niemczech pokazała wielkość potęgi ligi reńskiej i gieniuszu iey Protektora. Byt nasz polityczny niemógł być zachwiany, bo liga iest filarem zachodniej Europy, ona zwycięstwem odwróciła wszelkie zamachy nieprzyiaciela. Imperator, stwórca tego królestwa, chcąc dać rzadki dowod swojej przychylności, zapewnił iemu korzyści naywiększej wagi: ogłoszone będą w swoim czasie: w tenczas nauczą się moi ludzie szacować te nowe dobrodzieystwa. Prowincye rozmaite wiedno ciałem połączone zaczynają spajać się ściślejszym węzłem: więcej daleko widzę w królestwie iedności. Na po-

czątku wojny chcieli agenci nieprzyjacielscy o-
błąkać ludy moje, lecz mało było zwiedzionych.
Z ukontentowaniem widziałem całe woysko i
przedniejszą część narodu przy mnie stojącą:
to przywiązanie uczyniło na moim sercu głę-
bokie wrażenie. Wiem także iż są tak nie-
świadomi i złośliwi, którzy pod pozorem mi-
łości mojej osoby usiłują odłączyć mnie od in-
teressu Francyi: to przedsięwzięcie obraża i po-
litykę i moje uczucia. Jako brat Imperatora
niezmiennie będę do niego przywiązany i temu
wdzięczny: iako król oddzielić się niemogę od
wielkiego systematu, od którego zależy bez-
pieczeństwo królestwa i dobro ludów: takim
uczuciem ożywieni bydź mają poddani moi.
Dla nadgrody cywilnych i wojskowych ustano-
wiłem order korony Westfalskiej; rozumiem
że między moimi poddanymi wzbudzi się szla-
chetna emulacya dla ubiegania się przez za-
sługi o tę dystynkcyą. Minister wewnętrzny przed-
stawi położenie królestwa —

Rozumieją że Król westfalski otrzyma ca-
łą resztę Hanoweru, że nawet przyłączone bę-
dą do tego królestwa Hanau, Fulda i Erfurt.
Król bawarski ma otrzymać Inwiertel, Saltz-
burg, Berchtolsgadon i część Xięstwa Bayreuth,
lecz za to ma odstąpić powiatu Geislingen dla
Króla Wirtemberskiego. Hollandya gotuje się
do zajęcia krajów sobie postąpiionych i już wojs-
ka wysłała ku granicom: tym czasem M. Oudi-
not osadził z armią północną Breda, i Bergo-
pzoom, i w pierwszej twierdzy główną kwate-
rę założył: rozkaz na to wyraźny przyszedł
do Amszterdamu od Ludwika Napoleona Fry-
deryk August ma otrzymać drugą część Xię-
stwa pomienionego Bayreuth. Obligacye na
Szląsku hipotekowane coraz barziej idą w gó-
rę; co tym dziwniej że od lat kilkudziesiąt były
zapomniane. Xże Wirtzburski ma otrzy-
mać z posiadłości bawarskich miasto Szweinfurt
z okolicami.

O Szwaycarach nic nienapisano: regularnie
dostarczać muszą opisaną liczbę nowozaciecznych
Landaman wydał list okólny ażeby naczelnik
buntu w Tyrolu, nieiaki Riedmiller, ukrywający
się w Szwaycarach, był imany i władzom fran-
cuzkich iako nieprzyjaciel pokoju publicznego
wydany. W Tyrolu straszne idą exekucye dla
rozbroienia mieszkańców, wytępienia zbóyców,
odebrania zaległych podatków i odmienie-
nia ducha mieszkańców: kommissie wojskowe
rozstrzelały kilkudziesiąt buntowników z orężem
w ręku schwytanych. Jazda niemając w Ty-
rolu furazów wyciągnęła do Bawaryi. Głoszą
że korpus Marszałka Oudinot wyciągnie ze
Szwabii na brzeg lewy Renu: już dywizya Gran-
dican ruszyła do Strazburga.

Austryacy uroczystym sposobem przyimu-
ją Graffa Otto Ambassadora fr: iadącego do
Wiednia: pisma publiczne podchlebnie o nim
wspominają. Cesarzowa niema powrócić do
Wiednia, raczey obiera mieszkać w Węgrzech
albo w Siedmiogrodziu. Mówią że pieniądze
angielskie składają część zapłaconey przez Cesa-
rza kontrybucyi: przysły one przez Konstan-
tynopol do Węgier: dziwnym więc rzeczy o-
brótem Anglia płaci kontrybucye Napoleonowi —

Za pozwoleniem Cenzury — W Drukarni Redakcyi Kuryera Litt:

Pisma austryackie donoszą że z Tryestu i Fiu-
mie emigrowało 11 t. osób. We Włoszech w
okolicach Bononii nieiaki rozruchy okazały
się: GD. Bonfanti wydał srogie rozkazy prze-
ciwko tym zbóycóm — Serwianie rozdzielili się
na 2 strony, jedna chce popierać wojnę z Por-
tą, druga liczniejsza przekłada ażeby poddać
się pod pewnymi warunkami. W. Wezyr spro-
wadza z Azyi znaczne posiłki mianowicie w
kawaleryi: przez swoją powagę potrafił poie-
dnać Baszów rozróżnionych: Janczarowie sle-
po iemu są posłuszni; przełożył im, że gdy wy-
tępił Seymenow, to iest żołnierzy po Europey-
sku cwiczonych, powinni swoją walecznością
bronić swietney Porty, i dowieść że ona pole-
gać może na ich siłach —

WARSZAWA d. 10 lutego, z Gzty War-
szaw. Z powodu rozszerzenia Xięstwa, Król
powiększył liczbę Radzców stanu: z przyłączo-
nego kraju mianowani są do niego, Tadeusz Ma-
tuszewic, Fran: Grabowski, Marcin Badeni: dwaj
pierwsi tu znajdujący się byli wprowadzeni
do Rady d. 6 i już wykonali przysięgę — Wy-
szedł tu rozkaz dzienny d. 7 o oddawaniu
honorów wojskowych Prefektom. W stolicach
departamentowych garnizony mają stawać do
broni, a żandarmowie spotykać iezeli pierwszy
raz Prefekt przyjeżdża. Obieżdżającemu de-
partament, assystują Sierżant i 4 żandarmow:
gdy Prefekt wieżdża do miast departamento-
wych, warta ma stawać do broni a dobosze bydź
w pogotowiu do uderzenia w bębny. Woysko
liniowe, weterani lub gwardya narodowa mieys-
cowa czyni te honory. Prefekt wydaie roz-
kazy tey straży i parole odbiera. Gdy prze-
chodzi w urzędowym ubiorze, sztyldwach brać
za broń powinien; gdy wychodzi z prefektury
straż wstępnie i do broni bierze się. W cza-
sie swiāt i uroczystości publicznych assystuje
Prefektowi straż honorowa od 50 ludzi linio-
wych, lub iezeli tych niema, assystuje officer
i dwa kapralstwa żandarmow. Gdy w tey as-
systencyi Prefekt przejeżdża koło warty, woys-
ko występuje, bierze się za broń i dobosze
stawiają w gotowości do bicia w bębny, a offi-
cerowie od korpusow oddają wizytę.

Podaje się do wiadomości że za granicą po-
kazały się fałszywe hollenderskie dukaty pod
rokiem 1800; między wielu znakami rozróżnia-
jącymi one od prawdziwych, znajduje się ten
szczególniej że napisano na nich Forder, za-
miast Foeder, który wyraz iest na prawdziwych.

ROZNE wiadomości. Wkrótce do Se-
natu fr: będzie podana uchwała o uposażeniu
korony. Przeszły król szwedzki Gustaw 4 prze-
iechał przez Cassel. W Westfalii zaszczycono
77 osob orderem korony Westfalskiej: w Da-
nii rozdano 88 orderow Dannebrog.

WILNO V.S. d. 11 stycznia. W tych dniach
Albert Hrabia Laskarys odebrał od J. J. Mości
najmiłościwszy reskrypt i znaki orderu S. Anny
2giey klasy przysłane w dowod Naywyższego
ukontentowania za ustapioną Imperatorskiemu
Wileń: Uniwersytetowi część rękopism s. p.
Biskupa Albretrandego.

DODATEK

Majątność Lantworow w Pcie Trockim o mil 3 od Wilna, miłą od Trok, jest do zbycia, w której wysiewu Zyta Beczek 20, Pszenicy ozimki Beczek 2. i puł, Siana Moroznego wozow 300, ogród fruktowy od drzew 200, Jezioro jedne pod Dworem innych 4, Karczma Nowa, Młyn i Kuznia. - Dymow Dziedzicznych 20, ogrodowych 3, Czeladz różna we Dworze Dziedziczna. Pozycia tej Majątności nad Jeziorami: zabudowanie wszelkie nowe, najpiękniejsze, nie potrzebuje reparaeyi. Dom mieszkalny wygodny o 12 pokojach na wysokim podmurowaniu ze sklepami i składem na Archiwum. Oficyna kuchenna na wysokim podmurowaniu z kilku pokojami zupełnie nowa. Folwark Ekonomiczny ze wszelkimi wygodami. Spichlerze, stajnie, wozownie, obory, dwa Gumna, wszystko w Planie postawione, i restauracyi nie potrzebujące — Browar z susznią i wołownią, woda sama do Browaru na trąby bieżą — Folwark ten na koło ograniczony i kopcami osypany. Ziemia górzysta po części gliniasta, w dołach Czarnoziem. Paszy ma zadość. Bydło rogate, i nierogate Ptactwo domowe, Międz Błowarna, i wszelkie naczynie gospodarskie, usiew Jarzynny i ogrodowy zostawie się in fundo do amortarkowania się, żeby żyć mógł sobie nabyć ma się zgłosić do J. Pana Bernarda Kiewlicza Rotmistrza B. W. Pol. mieszkającego za Subocz Bramą w Domie JJXX. Missionarzow Wilńskich, od którego tak o cenie ostateczuy, jako też Inwentarz informowany zostanie.

Oyciec mój Józef Sulistrowski Woyski Pttu Oszmiańskiego czyniąc dział dobr swoich znajdujących się w guberniach Litewsko Wileńskiej i Białorusko - Mohilewskiej między nami Antonim Deputatem Mohilewskiego Dorożńskiego zebrań i Bratem moim Tadeuszem Sulistrowskim, dzielczym Dekumentem w Ru 1790 w miesiącu Junii 13. dnia datowanym, a 14 dnia w Izbie Cywilney namiestnictwa Mohilewskiego przyznany i w Ru 1791 7bra 26 dnia Ratyfikacyinym Dekumentem przed Aktami Grodzkimi Województwa Mińskiego przyznany i w tymże Roku 8bra 7 dnia do Ziemstwa Oszmiańskiego przeniesionym Dobra swoje rozpozdził — Na Schedę moją majątność Swierzeń z atynęcyami w powiecie Rohaczewskim w Guberni Mohilewskiej, i Łużany z należącymi wsiami, oraz Folwark Borki w Powiecie Oszmianskim — Tadeuszowi na Schedę Jego w tymże Powiecie Oszmianskim majątność Połoczany z należącymi wsiami — a sobie zostawiwszy do pośledniej swej dyspozycyi nierozdzielne Folwarki w tymże Oszmianskim Powiecie Jachimowszczyznę, Kuczuki i Matyski z należącymi wsiami, położył w tymże Dzielczym Dekumencie między innemi ten warunek — że to wszystko co wyrażono w Dzielczym Dekumencie Syn mój Tadeusz i drudzy moi Sukcessorowie mają w aktualności spełnić uroczyscie i nienaruszenie zachować. Dlatego tedy powtórnie i nieprzemienne waruję iż jeśli który z nich był temu rozporządzeniu mojemu nieposłusznym, albo w czym onemu uczynił sprzeciwienstwo, a tym samym dał powód do Procedru i kłótni, tedy takowy naruszciciel nie tylko obowiązany zostanie za niedotrzymanie w każdym punkcie wedle ważności rzeczy pro eduiacemu zapłacić i Sąd od tej go winy uwolnić niebędzie miał mocy; ale nadto od przeznaczoney mu Dóbr części odpadać powinien, a ta jego część ma przypadać na drugie moje Sukcessory — Na mienionych Łużanach wieczności moiej, Oyciec mój Józef Sulistrowski żenie swojej a matce moiej Maryi Sulistrowskiej Woyskiej pttu Oszmiańskiego dat dożywocie, i Takowe dożywotnie prawo w Ru 1786 miesiąca maja 27 dnia datowane i tegoż roku Junii 14 dnia w Sądzie Ziemskim Mińskim przyznane 1787 Ru apryla 27 w sposób przynon do akt Ziemstwa Oszmiańskiego podane: akowego prawa dożywotniego matce moiej a żenie swo-

iej wniósł ewikycią na dobra Połoczany — a gdy za przeznaczeniem woli najwyższego Oyciec mój Józef Sulistrowski, w Roku 1792 Żyć przestał, Brat mój Tadeusz Sulistrowski korzystając z Małoletności wieku moiego, w braw postanowieniu Oyci, naruszać zaczął Dział uczyniony przez Oyci, i niedbając na Obowiązki w onym wyrażone: domierzał niejednokrotnie Expulsye w Folwarku Łużanach, wieczystym moim, a Dożywotnim matki moiej Woyskiej Sulistrowskiej, i będąc sam moiej matki Ewiktorem czyniąc tysiączne dozwołacye, jak w wyniszczeniu Towarney Puszczy, tak też i rozmaite szkody z uciemiężeniem Poddanych — Folwarki też nierozdzielne Jachimowszczyznę, Ku zuki, i Matyski; z należącymi do nich wsiami zabawszy Samowolnie pod jednowładne Swe władanie i sam jeden profitując, na większe jeszcze mnie Znękanie w ówczas Małoletniego Rozpoczął Proceder, który Ciągnie się lat 16 z niemalym moim kosztem, i jako Pretensyi mam za rozmaite Zabory Dezulacye i Expensa do Dóbr Połoczany więcej sześć kroć sta tysięcy złt Pol, przeto jak proceder mój jest pierwszy nad inne mające z Tadeuszem Bratem moim uwiadomiam Publicę, że nim Proceder mój z Tadeuszem Sulistrowskim Woyskowiczem Oszmiańskim zuaydujący się dopióro w Wremiennym Departamencie Gubernii Wileńskiej, po Appellacyi w Rządzącym Senacie i wyżej nie wezmie zupełney konklazyi, aby Pomienionemi Tadeuszowi Sulistrowskiemu na Dobra Połoczany i na Folwarki nierozdzielne Jachimowszczyznę Kuczuki i Matyski ze wsiami należącymi żadnych Sum niedawano i niewierzono, żadnych tranzaktow nieczyniono. A gdy później dawane Sumy jakiegobylkolwiek rodzaju Okazali się tak też iakowe Trauzakta Poczynione były mają być poczytane za nieważne — Dat Ru 1810 Januaryi 2. dnia w Swierznju.

Antoni Sulistrowski Deputat z Ptt Rohaczew: od Dworzańskiego Sobrania.

Wileński Poliomeyster podaje do Powsezhney wiadomości iż tutejszy 3ciey Gildyi Kupiec Starozakony Salomon Herz Heyman ma wyiechć za granicę, więc ktoby miał jaką pretensyą niech się do niego jawi.

P. Szłykow

TEATR WILEŃSKI

Dnia 30 Stycznia grano Melodrama Rycerskie we 3 Aktach, Eblert, tłumaczoną z Francuzkiego przez Józefa Wolskiego Aktora przy Teatrze Wileńskim. Muzyka do niej robiona przez JMP. Deszczyńskiego. Sztuka ta zamyka w sobie rzecz dobrą, intrygę zwięzłą, aryki przez Barda spiewane stosownie i dobrze była przyjęta.

Dnia 1go Lutego Opera Git ra zaczęrowana.

Dnia 3. powtorzono Egherta, lecz już nieposzła tak pomyslnie, owszem zdarzyły się uchybienia nieprzyzwoite. — Dnia 6 Drama nowe w 5 Aktach wdzięczność, tłumaczona z Francuzkiego autor i tłumacz anonim. Sztuka ta jest rzadka w swoim rodzaju, tak iak rzadka jest prawdziwa wdzięczność. Ekwowana była dobrze; należy szczególniej sprawiedliwość entepryzie z tego względu że istnie wystawować Publicznosci nowe Sztuki.

Dnia 8 na dochod JP. Fiszerowey grano Pokrowienstwo Komedią w 5 Aktach, niemieckiego tłumaczona, Autora Kotzebue Sztuka ta była przyjęta zokleskami, JP. Fiszerowa, lubo w Teatrze Wileńskim rok pierwszy, jednak stara się zawsze wystąpić porządnie, ubiera się stosownie do ról i w exekwii wszelkie nsilowania dokłada: a za to też akt licznie zebrała się Publicznosc, że się wiele osob musiało zwracać nie mając miejsca ani na Parterze ani na Galeryi — D, 10 powtorzono dramme wdzięczność.

Sąd Główny Wileń departamentu 2go prezydencyi W Lawdańskiego przeszedłszy z regestrow Remissyynych

do Appellacyynych odsłdzili sprawę X Emal'ianowicza z Chyroszem; dalej następująkoftly w Appellacyynym Chrzanowskiego z Jasiukiewiczem, Małeckiego z Korczyaskim Biehniewiczow z Szuksztami, Wołodzkow z Chreptłowiczami, Puzyny z Puzyną, Platerowey z Zarankam, Domańskiego z Rewieńskim, w Taktowym Niemczewskicz Niemczewskiem, Rumszewiczow z Rumszewiczami, Podbięty z Skurewiczami, Urbanowicza z Renadzkami, Szyszki z Przemienieckim, w taktowym extra ora Gruzewskiegó z Podberezkim, Drugata z Mostómską, Gysdroycia z Przemienieckim, Potockiego z Pózyną, Koziebi z Kozieblem Potockiego z Przyborówną: w obligowym Korfow z Górskiem, Podhereskiego z Oskierką, Noffoka z Lisanie wiczow i iey kredytorami Millera Abramowicza z Boruchowiczem, Frydlanda z M-dekszą, Cybulskiego z Bakowskim, Oranowskiego z Sochockim, Sopocki z Szymkowskim, Romera z Tyzenhauzem, Mackunow z Dobsewiczem, Chaimowey z Szabuniewiczem, Wołzaickiego z Skarzyńskim, Markowicza z Leyboszycem, Pikturnow z Zadeyką, Pikturnow z Putramentami.

Wileński Polimeyster podaie do powszechney wiadomości, iż wileńskiego i Gyldyi kupca Józefa Szyrwińskiego przykaszezyki Andrzy Wersocki Józef Latuszynski i Jan Slepkowski z będącemi przy nich pomocnikami Piotrem Strokowskim, i Tomazem Dobrowolskim mają wyieźdzać za granicę. Jeśliby kto do onych miał iakową pretensyą niech się iawi do tegoż Polimeysty. Februaryi 8 d. Ru 1810.

P. Szlykow.

Tu w Wilnie we wszystkich Księgarniach dostać można 1 Quartety na rznięte Instrumenta, przez J. D. Hollanda Rub: 1 sreb: 2 Quintetty Wófla na dęte Instrumenta Rubel: 1. 3 polonaise, military na całą orkiestrę przez J. D. Hollanda Rub: 1. 4. jeszcze mało co pozostających exemplarzy, pożytecznego dzieła wiele dla uczących i uczących się, pod tytułem, Traktat Akademicki przez J. D. Holland, znadnie się we wszystkich Księgarniach za rubli 6 sreb:

JP Tarquinio pierwszy spiewak z konserwatorium Neapolitańskiego będzie miał honor dać Koncert 19 Februaryi w Salu Kazynowey.

3 Roku 1810 Februaryi 10 dnia Sukcessorowie zeszłego JW. JPana Ignacego Zabięty Marszałka Powiatu Kowieńskiego Onufry i Józef Zabięłowie Marszałkowiczowie bracia, oraz Teresa Kozakowska Marszałkowa Kowieńska, Julianna i Konstancya Zabięłówny siostry, Znaydując w dodatku Kuriera Litewskiego pod numerem 2gim w roku terazniejszy wydany, Obiawienie Sądu Głównego 2go Departamentu Mińskiego, aby mający iakąkolwiek pretensyą do dóbr Dubrow w Powiecie Mińskim leżących za wyprzedaż wyszłych z domu Sędziego byłego Ziemskiego Lidkiego Stanisława Marcinkiewicza a w posesyi teraz zostających Woyskiewicza powiatu Mińskiego Hłacego Chmary, oraz do sumy 50,000 złt przez tegoż Marcinkiewicza na Ewikeyą zostawionych iawili się do Sądu Ziemskiego Powiatu Mińskiego, czuiąc się obowiązany także zawiadomić, sukcesorow zeszłego JW. Woiewody Mińskiego Adama Chmary dóbra Dubrow, i sumę 50,000 złt Polskich na ewikeyą zostawioną posiadających, iż Dekretem Ziemińskim Powiatu Wilkomierskiego óczewistym w Roku 1789 Xbra 16 dnia ferowanym, na tymże WJP. Stanisławie Marcinkiewicz, i na wszelkich onego dobrach i summach gdziekolwiek będących, została sadzona suma dla zeszłego JW. Ignacego Zabięty Marszałka Powiatu Kowieńskiego, złt Poll: 52,151, od którego Dekretu po założoney w owczas do Trybunału Głównego WX Litewskiego przez Marcinkiewicza, a za terazniejszego Rządu przeniesioney do Sądu Głł 2go Departamentu Wileńsko Litewsko wremiennego, gdy datał rossadzoną nie iest, przeto ze skutkow zapasć mającego Dekretu w Sądzie Głównym Wileńskim Wremiennym, że ciż Sukcessorowie zeszłego Marszałka Kowieńskiego Zabięty pretensyą swoją do dóbr Dubrowy stosować będą zawiadamiają, aby za tym summa 50,000 złt nikomu wydaną nie była, aż do finalnego ukończenia Procederu, ninieysze czynią ostrzeżenie — dla doyscia wiadomości Sukcessorom zaszłego Woiewo-

dy Chmary do Gazet Kuryera Litewskiego dla umieszczenia i zapisania podaia.

Na reparacyą Mlynu Funduszowego Mieyskiego, po Biskupi zwanego podług wyliczenia przez W. Gubernskiego Architekta wraz z Radą Mieyską Wileńską sporządzonego; za Ukazem Rządu Gubernskiego Datt: Wileń dnia 15 Xbra przeszłego 1809 roku pod N: 556 Radzie danym, przez Podrad odbyć się mającą, od Rady Mieyskiej w terminach dnia 11, 15 i 18 nadchodzącego Msca Februarii naznacza się Publiczną w Ratuszu Wileńskim: Licytacyą, do której ażeby życzący przyiać od miasta na załatwienie rzeczoney reparacyi Kontrakt, z dowodami nie zawodną pewność dotrzymania onego probuącemi stawiali Rada Mieyska Wileńska wzywa i ogłaza. — Datt na Ratuszu Wileńskim roku 1810 miesiąca Januaria 26 dnia.

Tomasz Reysner . R.

Na Skutek rezolucyi Magistratu Wileń: w Roku 1811 Januar 17 dzapadłey, ogłazasie, że Maiątek po zeszłym Kupcu Pietrze Zaycowie z publiczney Licytacyi przez Urząd z Magistratu delegowany już wyprzedanym został — A zatym wszyscy kredytorowie i pretensorowie tegoż zmarłego kupca Zaycowa, aby w iak naysprędszym czasie z dowodami pretensyie swoje probuącemi do Sądu Magistratu Wileńskiego w celu odebrania należney satysfakcyi iawili się. Oczem Urząd z tegoż Magistratu zawiadamia. Datt w wileń Roku 1810 Januaryi 29 dnia.

Francisek Święcicki R: M: G: W:

Oswiadczenie Imieniem WW. IPPanow Elżbiety i Macieja Adamkowiczow Rott: Ptu: Lumen: podaiesię do publicznego awadomienia, iż oswiadczaący się nabywszy majątność Iodogalwie w cie Basławskim: sytuowaną od WW. I: PP Katarzyny i Iozeffa Łopacinskiach Starościcow Macisław. z rzeczy której do opłaty Summy wydany na Ewikeyą został oblig tymże Starościcom, który lubo iest zaspokoiony i kwitacyą z onego zaszła, lecz kiedy termin zwrotu pomienionego obligu Dokumentem naznaczony upłynął, żeby przeto na przypadek zatracenia takowego obligu lub iakimkolwiek porządkiem okoliczności przeszedł w cudze ręce, oswiadczaący się nie byli pociągani do procederu i żeby nikt nieważył się rzeczzonego obligu na Summę złt 5000 iako już uspokoionego nabywać, przez ninieysze oswiadczenie wszelką publiczność zawiadamiam —

Klemens Adamkowicz Komr: Ptu: Dzisiń.

W Pałacu zeszłego IW. Ludwika Hrabu Tyszkiewiczzy byłego Marszałka W. X. L. w Miescie Wilnie na Niemieckiej ulicy sytuowanym znaydują się pokoje ze wszelkimi wygodami styniami, wozowniami, kuchnią i sklepami dolnemi do zaarędowania rocznego, oraz Majętność Rybisk alias Równepole, tudzież dwa młyny na Popławach w bliskości miasta Wilna położone, jeden o 8 Kamieniach do mliwa różnie Zboża, i robienia Krup perłowych, drugi o 2 Kamieniach do pytlu służący, także do za arędowania Roczno, ktoby życzył wyż pomienione posesyie mieć postapione w arędę lub na wieczność, niech się zgłosi do Zarządzającego interesami, w tymże Pałacu na Niemieckiej Ulicy mieszkającego, od bierze zupełną informacyą, tak o intracie, iako Szacunku onych —

Cena					targowa	
Od d. 6 Lutego do d. 13 tegoż					Rub	Kop
Beezka Komisysy	Zyta syrowego	-	-	-	8	—
	Pszenicy	-	-	-	15	—
	Jeczmenienia	-	-	-	7	—
	Owsa	-	-	-	5	—
	Grochu	-	-	-	8	40
	Faska Masła	-	-	-	5	—
	Asygnacya 100 Rubli	-	-	-	39	50
	Dukat	-	-	-	3	25